

Naistyön teemapäivä

14.6.2014

“Te olette maailman valo”

Kirjoittaja: Denise Hochstrasser

Naistyön jaostojohtaja

Inter-European Division

Avustaja: Hannele Ottschofski

Editointi: Carolyn Kujawa

Suomennos: Orvokki Asikainen, Anne Vrcelj

Tuottaja kansainvälisen adventtikirkon naistyön jaosto

SEVENTH-DAY
ADVENTIST
CHURCH

General Conference
World Headquarters

Department of Women's Ministries

12501 Old Columbia Pike
Silver Spring, Maryland
20904-6600 USA
Telephone (301) 680-6600
Fax (301) 680-6600
<http://wm.gc.adventist.org>

4.2.2014

Rakkaat naistyön johtajat,

Iloiset terveiset. Jälleen olemme suunnittelemassa naistyön teemapäivää. Tiedättekkin, että naistyön teemapäivä on maailmanlaajuinen tapahtuma. Millainen siunaus onkaan siinä, että voimme olla osa maailmanlaajuista perhettä. Tämän vuoden teema "Te olette maailman valo". Teema muistuttaa meitä naisia kauniisti tehtävästämme Jeesuksen Kristuksen edustajina tässä pimeässä ja synnin täyttämässä maailmassa.

Kun ajattelen valoa, muistan loistavien tähtien ihmeen katsoessani pimeälle taivaalle. Mieleni kääntyy Luojani puoleen, ylistän häntä ja kiitän kaikesta siitä kauniista, joka loistaa pimeydessä.

Kun ajattelen 11 miljoonaa adventistisisartani ympäri maailmaa ja sitä valoa, jota meidän täytyisi loistaa kaikkien nähtäväksi, mietin mielessäni öistä taivasta. Tähtien sijaan näen sinun loistavan kirkkaasti, heijastavan Jeesuksen rakkautta, valoa ja iloa ympäristöosi. Kun toiset näkevät valosi, heidän mielensä kääntyvät Luojaan kohti. Kohti Jeesusta Kristusta. Monet kiittävät häntä sinun elämäsi kauneudesta, koska sinun valosi loistaa heidän elämänsä pimeyteen.

Sisareni, Mestariimme on antanut meille kykyjä ja lahjoja – sekä tehtävän. Maailma on avara, tehtävä on suurempi kuin mitä me voimme tehdä, mutta emme ole yksin. Jeesus, maailman valo, kutsuu katsomaan häneen, heijastamaan hänen valoaan ja kauneuttaan ympärillemme. Kun käytämme aikaa häneen tutustumiseen ystävänamme, hänen rakkautensa loistaa meistä.

Haluatko ottaa haasteen vastaan ja jakaa Hänen rakkautensa valoa? Rukoilen, että haluat. Tiedän, että miljoonat sisaret ympäri maailman heijastavat Vanhurskauden auringon valoa, pitävät huolta toisista ja ohjaavat heidät Pelastajamme ja Vapahtajamme luo.

Heather-Dawn Small, kansainvälisen adventtikirkon naistyön jaostojohtaja

Sisältö

Terveiset pääkonferenssista.....	2
About the Authors (englanniksi)	4
Featured Divisions (englanniksi)	5
Ehdotus jumalanpalveluksen ohjelmasta.....	6
Lastenkertomus "Kerrotaan Jeesuksesta ystävillemme"	7
Saarna: "Te olette maailman valo"	10
Saarna: "You are the Light of the World" (englanniksi).....	16
Lisämateriaalia: Additional Material (englanniksi).....	22
Lisämateriaalia: Askartelua (englanniksi).....	29

About the Authors

Denise Hochstrasser is Women's Ministries Director for Inter-European Division. She is the mother of 3 adult daughters and has 3 grandchildren.

She spent several years at Newbold College, Bracknell, England. The early death of her first husband left a deep impact on her life, and she has devoted her time to a ministry to women for over 25 years.

Denise was blessed to find love again and now lives in Switzerland with her second husband. She loves the beautiful Swiss countryside, and enjoys reading, swimming and walking near the lake or in the snowy mountains.

She delights in encouraging women to find their gifts and use them to bless others inside and outside the Church. Her favourite text is Phil. 4:8, "Concentrate on what is beautiful and on what is positive in life."

Hannele Ottschowski, a native of Finland and the wife of a retired pastor, lives in Southern Germany. She has spent much of her life supporting other people—her husband, her four daughters, her grandchildren, and the church. At church she has served as an ordained elder, and as assistant to the WM director of the EUD she is helping to organize the first international WM congress in her division.

For almost 20 years Hannele has contributed to the Women's devotional books, and she has been instrumental in publishing five women's devotional books in the German language. She is a speaker on Hope Channel Ukraine and Germany with a daily morning devotional program called "Good Morning with Hannele Ottschowski." She is also active as a speaker at Women's Ministries retreats and seminars in German-speaking countries. In addition, a DVD series for women's small group ministry is being prepared to help women reach out to other women in their homes.

Featured Divisions

Inter-American Division

Cecilia de Iglesias, *Director of Women's Ministries*

Territory: Anguilla, Antigua y Barbuda, Aruba, Bahamas, Barbados, Belize, British Virgin Islands, Bonaire, Cayman Islands, Colombia, Costa Rica, Cuba, Curacao, Dominican Republic, El Salvador, French Guiana, Grenada, Guadeloupe, Guatemala, Guyana, Haiti, Honduras, Jamaica, Martinique, Mexico, Montserrat, Nicaragua, Panama, Puerto Rico, Saint Kitts and Nevis, Saint Lucia, Saint Vincent and the Grenadines, Saint Maarten, Suriname, Trinidad and Tobago, Turks and Caicos Island, United States Virgin Islands, Venezuela.

1. **Difficulty for leaders:** In some of our countries, women face major obstacles and a lack of support. This makes it difficult to be strong leaders and carry out their responsibilities.
2. **Poverty:** In many countries of our Division, because of political and economic instability, the women live in poverty, lack education and training, and are in danger.
3. **Abuse:** Often because of their lack of training and opportunities, the women are victims of abuse.

Objectives

1. **Care:** Churches in the Inter-American Division are concerned about prevention of abuse in all its forms in both the church and the community. We recognize the need to create support networks and offices to serve families and abuse victims.
2. **Training:** The goal is for every church in the Inter-American Division to conduct leadership training, as well as evangelism and personal growth programs which will provide women with the tools for a full life in family, relationships, and Christian service.
3. **Missionary Activities:**
 - a. Each church will be encouraged to conduct the certification program in Evangelism, including practice and the evaluation of results.
 - b. Each woman in the local churches will be provided with the information and materials needed to participate in evangelism campaigns and other out-reach activities, as suited to their gifts.

Southern Asia-Pacific Division

Helen Gulfan, *Director of Women's Ministries*

Territory: Bangladesh, Brunei Darussalam, Cambodia, Indonesia, Lao People's Democratic Republic, Malaysia, Myanmar, Pakistan, Philippines, Singapore, Sri Lanka, Thailand, Timor-Leste, and Vietnam; comprising the Central Philippine, East Indonesia, North Philippine, and South Philippine Union Conferences; the Pakistan Union Section; the Bangladesh, Myanmar, Southeast Asia, and West Indonesia Union Missions; the Sri Lanka Mission of Seventh-day Adventists; and the Timor- Leste Mission.

It is a privilege to ask the women throughout the world to pray:

1. For Revival and Reformation among our women members and their families. May they be earnest in prayer and the study of His Word.
2. For the Holy Spirit to awaken the women to the realization that the end-time is at hand, and that we must double our efforts to touch lives and share with others the good news of hope in Jesus.
3. That "Care Group" ministries be a lifestyle for our women as they participate in the "Homes of Hope and Health" program using the *WIN! Wellness* resources prepared by the Youngbergs.
4. That even in difficulties and the coming persecution, the women members and their families will stand for the truth because of God's great love and promises of strength and hope.
5. That women and their families be serious in preparing for Jesus' return!

“Te olette maailman valo”
Ehdotus jumalanpalveluksen ohjelmasta

Alkusoitto

Tervetuloa

Alkurukous

Kymmenykset ja kolehti

Kolehtirukous

Yhteislaulu

Pastoraalirukous

Lastenkertomus: “Kerrotaan Jeesuksesta ystävillemme”

Musiikkiesitys

SAARNA: *“Te olette maailman valo”*

Hymni

Päätösrukous

Loppulaulu

Loppusoitto

Lastenkertomus "Kerrotaan Jeesuksesta ystävillemme"

Tomi käpertyi lähemmäksi äitiä ja kuunteli, kun äiti kertoi hänelle kertomusta. Tämä hetki oli hänen mielestään koko päivän paras. Hän oli tehnyt jo kotitehtävänsä, syönyt iltapalan ja nyt ennen kuin hän menisi nukkumaan, äiti kertoi hänelle ihmeellisiä kertomuksia Jeesuksesta. Tomi rakasti Jeesusta. Pienestä saakka hän oli saanut kuulla äitinsä ja isänsä kertovan hänelle Jeesuksesta. Tomi muisti aina heidän sanoneen, että "minne menetkin, muista että Jeesus on kanssasi."

Äiti kertoi iltakertomuksen loppuun ja sitten he polvistuivat yhdessä iltarukoukseen. "Rakas Jeesus", äiti sanoi, "kiitos näistä ihanista kertomuksista, jotka olet meille antanut. Kiitos, että olet meidän kanssamme aina, kuulet ja autat meitä. Auta meitä kertomaan sinusta ystävillemme. Amen."

Kun äiti rukoili, hän aina lisäsi tuon kohdan, jossa sanotaan, että kertoisimme ystävillemme Jeesuksesta. Tomia se vähän hermostutti. Hän rakasti Jeesusta hyvin paljon, mutta hän rakasti myös ystävänsä Harria. Hän ei vain oikein tiennyt, miten kertoa Jeesuksesta Harrille. Tomia huoletti, että Harri ei ymmärtäisi, mitä hän yrittäisi kertoa ja ehkä Harri haluaisi sitten mieluummin jonkun toisen ystäväkseen. Niinpä Tomi ei ollut vielä kertonut Harrille Jeesuksesta.

"Kyllä minä kerron hänelle jonain päivänä", Tomi sanoi itselleen, "sitten kun on oikea aika". Mutta oikeaa aikaa ei tullut ja Tomi ei sanonut mitään.

"Onko kaikki hyvin?" kysyi äiti ja halasi Tomia. Tomi katsoi äidin lempeitä kasvoja. Tomi kysyi ääni vapisten "Äiti, onko meidän pakko kertoa ystävillemme Jeesuksesta? En millään saa kerrottua Harrille. Pelkään, että hän nauraa minulle ja sitten minulla ei enää ole leikkikaveria." "Jos tietäisit, että maailman upein lelukauppa lahjoittaa lapsille parhaita pikkuautoja ilmaiseksi, niin kertoisitko siitä Harrille?" sanoi äiti. Tomi mietti pienen hetken asiaa ja vastasi sitten "Tietenkin!" "Tiedäthän, että Jeesus on Jumalan paras lahja meille ihmisille. Hän on parempi kuin ilmaiset pikkuautot. Hän vain odottaa, että tuot hänelle lisää ystäviä. Eikö hänestä kannattaisi kertoa toisille?" No kun äiti sanoi asian tuolla tavoin, Tomi tiesi, että hänen pitäisi kertoa Harrille heti. "Tällä kertaa viivyttele", hän ajatteli, "kerron Harrille huomenna."

Tomi antoi äidille hyvänyön suukon ja kipitti yläkertaan. Sänkyyn kömpiessään hän alkoi ajatella, miten hän kertoisi Harrille. Tomi makasi sängyllään ja tuijotti kattoon. Kuinka hän voisi kertoa hyvät uutiset Harrille? Sitten hän keksi. "Minä tiedän", hän sanoi ponnahtaen istumaan sängyllään, "kerron Harrille Jeesuksesta kertomatta sitä itse! Sitten Harri kuulee Jeesuksesta, mutta minun ei tarvitse sanoa mitään!"

Tomi pujahti takaisin peiton alle ja veti peittoa korviin. Samalla hän huomasi kirjahyllyssä huoneen toisessa päässä "Ihmeelliset kertomukset Jeesuksesta" -kirjansa. Se oli Tomin lempikirja. Hän muisti kirjan kertomukset ulkoa, mutta silti piti kertomusten lukemisesta ja kuvien katselusta. Tomi tiesi, mitä hän tekisi. "Huomenna iltapäivällä" hän ajatteli, "kun kukaan ei huomaa, jätän kirjani Harrin kodin portaille. Hän lukee kirjasta Jeesuksesta ja oppii tuntemaan hänet – ja sitten pyydän kirjani takaisin."

Seuraavana päivänä Tomi kiiruhti pian koulusta kotiin. Hän kaappasi kirjan kainaloon, ja meni niin nopeasti kuin vain pääsi Harrin pihaan. Hän jätti kirjan huolellisesti portaille, jotta Harri löytäisi sen. Ja sitten hän juoksi takaisin kotiin. Samassa jostain kaukaa kuului jyrinää, joka voimistui koko ajan. Tomi pomppasi tuolistaan ja meni ulos. Suuret sadepisarat putosivat maahan. Tomi kiskaisi takin niskaan ja lähti Harrin pihaan. Kun hän viimein ehti perille, oli hänen kirjansa jo läpimärkä. Tomi ravisteli vedet pois ja kätki kirjan takin alle. Sitten hän juoksi takaisin kotiin. Miten Tomi saisi koskaan kerrottua Jeesuksesta Harrille?

Tomi sai uuden idean nähdessään veljen vihkon. Hän kirjoittaisi Harrille viestin niin kuin se olisi Jeesukselta! Tomi lainasi veljen vihkosta sivun ja aloitti kirjeen kirjoittamisen: ”Rakas Harri. Haluaisin olla ystäväsi. Rakkaudella, Jeesus.” Tomi pisti viestin takintaskuun seuraavaa aamua varten.

Seuraavana päivänä Tomi nousi ylös sängystä paljon muita aiemmin ja lähti ulos. Hän meni Harrin kodin oven taakse ja pujotti kirjeen oven alta. Sitten hän kiiruhti kotiin. Tomi oli niin innoissaan, ettei oikein malttanut syödä aamiaistaan. Pian Tomi tapasi Harrin ja he menivät yhdessä kouluun. Tomi odotti, että Harri kertoisi kirjeestä. Harri ei maininnut mitään. Tomi ei malttanut odottaa enempää, vaan kysyi Harrilta juuri ennen koulun pihaa ”Saitko tänään kirjeen, Harri?”. ”Sain todellakin, ” sanoi Harri, ”en aikonut sanoa mitään, jos vaikka sinä et sellaista saanut. Joku Jeesus-niminen kaveri kirjoitti minulle, että hän haluaisi olla ystäväni. Luulen, että hän on yksi niistä uusista pojista, jotka muuttivat kadullemme viime viikolla. Hän taitaa olla yksinäinen. Ajattelin, että menisin tapaamaan häntä koulun jälkeen. Kirjoittiko hän sinullekin?” ”No ei, ” sanoi Tomi. Kotimatalla Tomi oli todella onneton.

Kotona Tomi vaipui taas mietteisiin. Hän mietti monta tapaa, kuinka hän voisi kertoa Harrille Jeesuksesta, mutta mikään ei tuntunut oikealta. Hän ajatteli piiloutuvansa pensaaseen ja puhuvansa sieltä Harrille. Sitten Harri kuulisi Jeesuksesta, muttei koskaan tietäisi, kuka hänelle puhui pensaasta. Ehkä joku voisi kirjoittaa taivaalle ”Jeesus rakastaa sinua, Harri”. Mutta se olisi vaikeaa järjestää. Ja eihän sitä voisi tietää, näkisikö Harri sen. ”Voisinpa olla joku muu, ” Tomi sanoi itselleen. Sitten hänen kasvoilleen levisi leveä virnistys. Uusi suunnitelma oli kehkeytymässä. ”Tämä suunnitelma on loistava, ” hän ajatteli. ”Parhain tähän mennessä. Miksi hän ei ollut ajatellut tätä aikaisemmin? Minä pukeudun joksikin toiseksi. Kerron Jeesuksesta kaikille muillekin lapsille, enkä vain Harrille.”

Niinpä Tomi teki julisteita, joissa luki tikkukirjaimilla:

TÄNÄÄN MÄENRINTEELLÄ

KLO 15.00

HYVIN TÄRKEÄ HENKILÖ

TULEE KERTOMAAN JEESUKSESTA

TULE JA TUO YSTÄVÄSI

Tomi laittoi julisteita koulun porteille ja meni kiireesti kotiin. Hän alkoi pukeutumaan valepukuun. Hän laittoi päälleen isän puutarhatakin ja jalkaan äidin kumisaappaat sekä huivin päänsä ympäri.

Sitten hän laittoi päähänsä oranssit aurinkolasit. Tomi katsoi peiliin. Hän oli niin hyvin pukeutunut, ettei meinannut tunnistaa itseään.

Seuraavana päivänä kaikki keskustelivat luokassa tuosta tärkeästä henkilöstä, joka tulisi käymään julisteen mukaan. ”Tiedätkö hänestä mitään?” kysyi Harri Tomilta. ”En tiedä paljoakaan. Mutta tiedän, ettei hän ole täältä”, vastasi Tomi.

Viimein kello näytti melkein kolmea. Tomi pukeutui valepukuunsa ja lähti mäenrinteelle. Kaikki hänen koulutoverinsa olivat siellä. Heidät nähdessään Tomia alkoi jännittää. Mutta hän veti syvään henkeä ja meni väkijoukon eteen. ”Hei,” hän huusi huivinsa takaa. ”Kiitos että tulitte. Tulin kertomaan teille Jeesuksesta. Hän on minun paras ystäväni. Hän haluaisi olla sinunkin ystäväsi.”

Samassa Tomi tunsu häpeää. Hän esitti juurikin jotain toista henkilöä, koska hän oli liian pelokas kertoakseen ystävilleen, kuinka paljon hän itse rakasti Jeesusta. Tomi riisui hitaasti huivinsa ja lasinsa. Kaikki alkoivat nauraa, ”sehän on Tomi!” muut huusivat. ”Kyllä,” sanoi Tomi, ”en ole se tärkeä puhuja, jota odotitte. Silti minussa on jotain samaa, haluan nimittäin kertoa teille parhaasta ystävästäni Jeesuksesta. Minä rakastan häntä.”

Sitten Tomi kertoi lapsille ihmeellisiä kertomuksia Jeesuksesta. Kun kertomukset olivat päättyneet, Harri juoksi hänen luokseen. ”Tomi, tämä on upeaa! Pukeuduit ja kaikkea. Kuinka hieno suunnitelma, jotta kaikki tulisivat! Ja mikä parasta, kerroit Jeesuksesta. Kiitos!” Tomi virnisti. ”Haluaisitko kuulla lisää?” hän kysyi. ”Kyllä,” vastasi Harri. ”Tule meille teelle,” sanoi Tomi, ”kerron sitten sinulle lisää Jeesuksesta.”

*Lainattu teoksesta ISBN 1-873796-15-3. "Rabbit's Tale," kirjoittaja Elaine L. Anderson, tiivistetty.
Julkaisija The Stanborough Press for Autumn House, Grantham, England.*

Saarna

”Te olette maailman valo”

Johdanto

”Te olette maailman valo. Ei kaupunki voi pysyä kätöksessä, jos se on ylhäällä vuorella. Eikä lamppua, kun se sytytetään, panna vakan alle, vaan lampunjalkaan. Siitä sen valo loistaa kaikille huoneessa oleville.” (Matt. 5:14,15.) (Kuva #3)

Jeesuksen sanojen tulisi innostaa meitä nostamaan päämme tajutessamme miten loistavaa on olla kristitty. *”Ennen tekin olitte pimeyttä, mutta nyt te loistatte Herran valoa. Eläkää valon lapsina!”* (Ef. 5:8.). Emme ole vain vastaanottaneet valoa, meidät on tehty loistamaan valoa.

1. Valon vaikutus meihin

Useimmilla meistä ei ole käsitystä siitä, millaista on täydellinen pimeys, koska meillä aina on valoja, jotka voimme sytyttää. Kaupungissa asuvilla on katuvalot. Kodeissamme on sähkövalot. Kun kuljemme yöllä, meillä on taskulamput. Autoissamme on valot, joilla valaistaan tietä. Ja usein ihailemme kaunista kuunvaloa. Mutta ilman valoa on vaikeaa toimia. (Kuva #4.)

Me tarvitsemme valoa löytääksemme tiemme pimeässä ja välttääksemme vaikeuksia. Miten voisimme löytää tien kotiin täydellisessä pimeydessä? Emme löytäisi edes avaimenreikää päästäksemme ovesta sisälle.

Pimeys on myös synnin vertauskuva. Pimeydessä tapahtuu usein pahoja asioita. Raamattu sanoo: *”Älkää osallistuko pimeyden töihin: ne eivät kannu hedelmää. Tuokaa ne päivänvaloon. Mitä sellaiset ihmiset salassa tekevät, on häpeällistä sanoakin – –”* (Ef. 5: 11,12.) (Kuva #5.)

Meitä kehoitetaan kääntymään pois pimeydestä ja katsomaan hyviä ja positiivisia asioita. Fil. 4:8: *”Lopuksi, veljet, ajatelkaa kaikkea mikä on totta, mikä on kunnioitettavaa, mikä oikeaa, puhdasta, rakastettavaa ja kaunista, mikä vain on hyvää ja ansaitsee kiitoksen.”* (Kuva #6.)

Meidän tulee kääntyä pimeydestä sen vastakohtaan, valoon. Mieti seuraavia vastakohtaisuuksia:

- Hyvä ja paha
- Aurinko ja varjo
- Valo ja pimeys.

Me tarvitsemme valoa karkottaaksemme pimeyden ja nähdäksemme kätöksessä olevat vaarat – sekä fyysiset että hengelliset.

Ajattele seuraavia vastakohtaisuuksia, maata ja merta. Ne ovat vastakohtia, mutta ne ovat kiinteässä yhteydessä toisiinsa. Missä maa päättyy, siellä meri alkaa. Kutsutaan sitä sitten maan päätepisteeksi tai Hyvän toivon niemeksi nämä myrskyisät rannikot merkitsevät suurta vaaraa merenkulkijoille. Monet laivat ovat uponneet siellä myrskyissä ja monet merimiehet ovat hukkuneet. Sen vuoksi on rakennettu majakoita joillekin rannikkoalueille varoittamaan vaanivista vaaroista. (Kuva #7.)

Emme tiedä paljoakaan ensimmäisen majakan alkuperästä. Mutta jo vuosisatoja ennen Jeesuksen aikaa itäisellä Välimerellä purjehti paljon kauppalaivoja, ja todennäköisesti niitä ohjattiin valojen avulla turvallisesti satamaan. Jo varhain käytettiin yksinkertaisia soihtuja tai pieniä tulia, jotka opastivat kalastajia öisillä retkillä. (Kuva #8.)

Nykyäänkin on majakoita. Niitä on rakennettu tärkeille laivareiteille tai vaarallisille rannikoille. Ne auttavat laivoja välttämään vaaralliset karikot ja matalikot.

Ajattele muinaisia merenkulkijoita, jotka näkivät majakan myrskyävällä merellä ja löysivät turvallisen reitin satamaan. Varmaan he olivat onnellisia nähdessään majakasta heijastuvat valonsäteet.

Eräässä laulussa kerrotaan vanhasta majakasta. Vapaasti käännettynä sanat kuuluvat näin (sanat ja sävel Ronald A. Hinson):

*Kukkulan rinteellä on majakka, joka näkyy elämän merelle.
Kun olen myrskyävällä merellä, se heijastaa valoa, jotta saatan nähdä.
Ja valo joka loistaa pimeässä, johtaa meidät turvallisesti yli aaltojen.
Jos majakkaa ei olisi, ei olisi enää laivaanikaan.
Kaikki ympärillämme sanovat: "Pura tuo majakka.
Isot laivat eivät enää ole riippuvaisia siitä. Miksi se yhä seisoo tuolla?"
Silloin mieleeni muistuu tuo myrskyinen yö, jolloin näin sen valon.
Kyllä, tuon vanhan kukkulalla seisovan majakan valon.*

*Ja minä kiitän Jumalaa majakasta. Hän pelasti henkeni.
Jeesus on tuo majakka, joka synnin kalliolta
loistaa valoa, niin että voin nähdä selvästi.
Jos ei olisi tuota majakkaa, missä olisikaan laivani.*

(Kuva #9)

2. Miten reagoimme valoon?

Me kaikki tarvitsemme hengellisiä "majakoita", joiden avulla voimme välttää vaarat, arvioida asemamme ja valita turvallisen reitin. Nykyään monet pitävät uskoa Jumalaan vanhanaikaisena. Sellaista me nykyajan ihmiset emme enää tarvitse, he sanovat. He käyttävät muita navigointimenetelmiä ja perustavat elämänsä moniin muihin uskontoihin tai filosofioihin, kuten humanismiin, parapsykologiaan tai ateismiin. (Kuva #10.)

Vanhat majakat seisovat yhä uskollisesti kallioilla, jonne ne rakennettiin satoja vuosia sitten. Niin pysyy myös Jumalan sana horjumatta. "Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät katoa." (Matt. 24:35.) Tämä majakka osoittaa meille tien Isän luo: "– – Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani." (Joh. 14:6.) Me emme voi olla turvassa ilman Jeesusta, meidän majakkaamme. (Kuva #11.)

"Jeesus puhui taas kansalle ja sanoi: 'Minä olen maailman valo. Se, joka seuraa minua, ei kulje pimeässä, vaan hänellä on elämän valo.'" (Joh. 8:12.) Jeesus on valo, joka osoittaa meille tien

Jumalan luo. Hän sanoi myös: *”Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani.”* Meillä on valo, joka opastaa meidät Isän luo. (Kuva #12.)

Ellen White kirjoittaa: *”Meillä, jotka elämme tänä aikana, on suurempi valo ja paremmat etuoikeudet kuin Abrahamilla, Joosefilla, Mooseksella, Danielilla, Esralla, Nehemiällä ja muilla muinaisilla suurmiehillä, ja meillä on myös vastaavasti suuremmat velvoitteet olla valona maailmalle.”* (Gospel Workers, s. 434.)

Meidän tulee itse seurata valoa, mutta meidän tulee myös osoittaa muille kuinka tämä tie voidaan löytää. Siksi Jeesus sanoi: *”Te olette maailman valo. Ei kaupunki voi pysyä kätöksessä, jos se on ylhäällä vuorella. Eikä lamppua, kun se sytytetään, panna vakan alle, vaan lampunjalkaan. Siitä sen valo loistaa kaikille huoneessa oleville. Näin loistakoon teidänkin valonne ihmisille, jotta he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät Isääne, joka on taivaissa.”* (Matt. 5:14–16.) (Kuva #13.)

Me voimme olla valoina toisille, kuten lauletaan vanhassa laulussa vapaasti suomennettuna: *”Annan tämän pienen valoni loistaa, loistaa, loistaa. Kaikkialla minne menen, annan sen loistaa.”* (#Kuva 14.)

Ehkä emme tunne olevamme isoja valoja, ja siksi pidämme itseämme tarpeettomina. Mutta vaikka valomme olisikin pieni, jos annamme sen loistaa elämämme kautta, me täytämme Kristuksen meille antaman tehtävän.

- Olemmeko siis valoja?
- Annammeko valomme loistaa?
- Vai sammuttaako läsnäolomme toisten ihmisten valot?
- Missä on valomme lähde?

Valo loistaa pimeydessä. Siksi meidän tulee elää valossa ja olla valoja. Jeesus antoi meille tehtävän: Meidän tulee antaa valomme loistaa. Elämmekö valossa joka päivä, elämmekö niin lähellä Herraamme, että hänen valonsa, hänen rakkautensa, loistaa meidän kauttamme?

Joukko turisteja vieraili vanhassa mahtavassa katedraalissa. He näkivät kauniit lasimaalaukset ikkunoissa, joiden läpi valo loisti pimeään kirkkoon. Eräs lapsi kysyi oppaalta: *”Millaisia nuo ikkunan takana olevat ihmiset ovat?”* *”He ovat pyhimyksiä, pyhiä ihmisiä”*, vastasi opas.

Illalla lapsi kertoi äidilleen: *”Nyt minä tiedän keitä pyhimykset ovat. Ne ovat ihmisiä, jotka antavat valon loistaa lävitseen.”* Tämän lapsen sanat ovat meille hyvänä muistutuksena, että meidän jokaisen tulee antaa valon loistaa meidän kauttamme. (Kuva #15.)

3. Sinä olet ”valo”

Kerrotaan eräästä kuninkaasta, jolla oli kolme poikaa. Saadakseen selville, kuka heistä olisi sopiva hänen seuraajakseen, kuningas suunnitteli testin. Hän antoi pojille tehtävän täyttää suuri linnan sali.

Ensimmäinen poika oli ahkera. Hän haki kuormittain puuta, jolla täytti salin. Se vaati paljon työtä, ja hikeä. Ylpeänä hän esitteli salia isälleen.

Toinen poika täytti salin oljilla. Tehtävä oli helppo eikä siihen kulunut paljon aikaa.

Heinähangolla hän pöyhisti heinäkasoja ja ajatteli: ”Homma hoidettu.” Tehtävä oli täytetty ja hän esitteli tuloksen isälleen.

Kolmas poika odotti. Hänellä oli aikaa. Hämmästyneet veljet kyselivät häneltä: ”Miksi et jo aloita? Sali pitää täyttää.”

Sitten tuli ilta ja pimeää. Kolmas poika otti kynttilän, asetti sen keskelle salia ja sytytti sen. Ja katso! Sali oli täynnä – valoa. Valo karkotti pimeyden. Ei tarvinnut lisätä mitään. Pojan viisaus teki niin suuren vaikutuksen isään, että isä sanoi: ”Sinä olet valtakunnan perijä.”

Haluammeko me, itse kukin, periä valtakunnan? Todellako? Antakaamme siis valomme loistaa. Me voimme olla lämpönä ja kirkkaina valoina tämän maailman pimeydessä. Meidän ei tarvitse olla suuria, kauniita, hienoja tai täydellisiä. Meidän ei tarvitse olla monilahjaisia tai teologiaa seminaarissa opiskelleita. Riittää kun olemme pieniä valoja, jos vain heijastamme valoa. (Kuva #16.)

Kun ajattelemme Herramme kehotusta olla valona maailmassa, otetaan esimerkkiä kuusta. Kuussa ei itsessään ole valoa. Se ei voi valaista, vaikka se haluaisikin. Se vain heijastaa auringon valoa. Vaikka kuu haluaisi itse loistaa, se on sille mahdotonta. Mutta kun auringon valo osuu kuuhun, se heijastaa kauniisti auringon valoa.

Sama koskee meitä. Jos me yritämme itse loistaa, tehdä hyvää – opetella 28 opinkohtaa ulkoa, uhrautua toisten hyväksi, hankkia hyvät tiedot Raamatusta – me todennäköisesti palaisimme loppuun. Kaikki nämä asiat ovat hyviä, ja on suurenmoista, jos teemme niin. Mutta meidän on muistettava, että emme voi valaista kaikkia huoneita yhtä aikaa. Kynttilän valolla on rajansa, kuten on meilläkin. Jumalan valo on kuitenkin rajatonta. Jos olemme rakastavassa suhteessa Jumalaan, sallimme hänen täyttää meidät, silloin heijastamme hänen valoan. Silloin voimme loistaa. Pysykäämme siksi lähellä Herraamme ja heijastakaamme hänen pyhyyttään.

Voimme myös olla uskollisina valoina toisille uskoville. Me rohkaisemme toisiamme, jaamme evankeliumin suurenmoista valoa ja tuemme toisiamme. Apostoli Paavali kirjoitti efesolaisille (Ef. 2:19): *”Te ette siis enää ole vieraita ja muukalaisia, vaan kuulutte Jumalan perheeseen, samaan kansaan kuin pyhät.”* (Kuva #17.)

Me olemme Jumalan valtakunnan kansalaisia ja Jumalan perheen jäseniä. Apostoli Pietari vahvistaa tämän sanomalla, että *”– te olette valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, Jumalan oma kansa, määrätty julistamaan hänen suuria tekojaan, joka teidät on pimeydestä kutsunut ihmeelliseen valoonsa.”* (1. Piet. 2:9.)

Meidät on kutsuttu hänen valoonsa. Olemme osa pyhää kansaa. Siten olemme myös pyhiä, Jumalalle omistautuneita, kutsuttuja hänen valoonsa. Mikä upea mielikuva! Meidän tarvitsee antaa Jumalan valon valaista kauttamme niin kuin niiden katedraalin lasimalauksissa olevien pyhien kautta. Emme itse pysty valaisemaan. Meidän tarvitsee kääntyä Jumalan valoa kohti ja antaa hänen täyttää meidän rakkaudellaan. Silloin voimme valaista ympäristöämme.

- Rakastatko Jeesusta?
- Elätkö Jeesuksen yhteydessä?
- Onko hän ykkössijalla elämässäsi?
- Jos näin on, olet Jeesuksen opetuslapsi.
- Oletko ottanut vastaan Jeesuksen tarjoaman pelastuksen? Silloin sinä olet pyhä, pyhä siinä mielessä, että olet erotettu tai pyhitetty erityiseen tarkoitukseen. Jumala on valinnut sinut

heijastamaan hänen rakkauttaan. (Kuva #18.)

Varhaiset kristityt kutsuivat itseään pyhiksi, koska he olivat Kristuksen opetuslapsia. He olivat omistautuneet hänelle. He antoivat Jumalan valon loistaa niin, että heistä voi nähdä heidän olevan kristittyjä. Miten toiset näkivät sen? Ensimmäiset kristityt tekivät niin suuren vaikutuksen ihmisiin, että nämä sanoivat: *"Katsokaa, kuinka he rakastavat toisiaan!"* Kristuksen seuraajat tunnustettiin heidän rakkaudestaan. Jumalan rakkaus loisti heidän lävitseen niin kuin auringon valo lasimaalauksen pyhien läpi. (Kuva #19.)

Yksi näistä pyhistä oli syrakusalainen Lucia. Hän syntyi noin vuonna 283 Syrakusassa, Sisiliassa. Hänestä tuli jo varhain kristitty. Hän päätti antaa elämänsä Jeesukselle¹. Kerrotaan, että hän ryhtyi huolehtimaan köyhistä². Hänen nimensä Lucia tarkoittaa "loistava". Latinan sana "lux" tarkoittaa valoa. (Kuva #20.)

Ruotsissa muistellaan hänen elämänsä Lucian päivänä joulukuun 13. päivä traditionaalisin menoin. Aamuhämärissä Luciaa edustava valkoiseen viittaa ja punaiseen vyöhön pukeutunut tyttö päässään kynttiläkruunu kulkee pitkin pimeitä katuja. Häntä seuraavat muut tytöt, jotka ovat myös pukeutuneet valkoisiin viittoihin ja kantavat palavia kynttilöitä ja laulavat Lucia-lauluja³ (Kuva #21.)

Kynttilät loistavat pimeässä aamussa ja kaikki iloitsevat tästä erityisestä pyhäpäivästä, mutta tuskin kukaan muistaa Lucian päivän hengellistä alkuperää, vaikka he tuntevatkin kertomuksen. Samalla tavoin Kristuksen rakkaus loistaa tämän maailman pimeydessä, mutta monet eivät sitä tunnista.

Jeesus on maailman valo. *"Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valkeus. Ja valkeus loistaa pimeydessä, ja pimeys ei sitä käsittänyt."* (Joh. 1:4,5 VKR.) Eivät edes Jeesuksen ajan ihmiset käsittäneet sitä. (Kuva #22.)

"Jeesus puhui taas kansalle ja sanoi: 'Minä olen maailman valo. Se, joka seuraa minua, ei kulje pimeässä, vaan hänellä on elämän valo.'" (Joh. 8:12.) (Kuva #23.)

Jeesus on tuonut valon tähän maailmaan, ja se loistaa tänäänkin. Hän toivoo, että me kulkisimme hänen valossaan ja menisimme hänen luokseen huolinemme ja taakkoinemme. Tarvitsemme juuri nyt Jumalan rakkautta enemmän kuin koskaan, mutta valitettavasti olemme usein kääntyneenä pois tuosta maailman valosta. Monet elämän kiireet tekevät vaikeaksi todellisen suhteen ylläpitämisen Herraamme ja Vapahtajaamme. Usein emme ota aikaa hänen valossaan olemiseen. Siitä seuraa, että valo ei pääse loistamaan meidän kauttamme.

Jeesus sanoi sekä *"Minä olen maailman valo"* että *"Te olette maailman valo –"* (Matt. 5:14.) Niin hän antoi meille tehtävän. Kuten Lucia, joka ilmaisi Kristuksen rakkautta tekemällä hyvää, meidän tulee myös olla valoina tässä maailmassa. Vaikka voimme olla vain pieniä valoja verrattuna Jumalan suureen valoon, meidän tulee antaa pienen valomme loistaa meidän pienessä maailmassamme karkottaaksemme pimeyttä.

¹ Erään lähteen mukaan Lucia oli syrakusalaisen Rooman kansalaisen tytär, joka kuoli melko nuorena.

² Hänen äitinsä Eutychia halusi naittaa hänet, mutta Lucia oli luvannut pysyä naimattomana Kristuksen tähden ja purki kihlauksen. Kun äiti parantui sairaudesta erään pyhiinvaelluksen aikana, hän suostui kunnioittamaan Lucian lupausta. Mutta Lucian kihlattu syytti häntä kristityksi Diocletianuksen vainon aikana. Hänet tuomittiin kuolemaan ja lopulta surmattiin viiltämällä hänen kurkkunsa auki. Joulukuun 13. päivää 304 jKr. pidetään hänen kuolinpäivänään. Kirjoitusta hautakivessä San Giovannin katakombeissa Syrakusassa vuodelta 400 ja mainintaa marttyyrien historiassa pidetään todisteena siitä, että hän on elänyt.

³ Punainen vyö symboloi hänen marttyyrikuolemaansa, palavat kynttilät hänen rakkauttaan Kristukseen ja muihin ihmisiin.

Jeesus ei halua meidän kätkevän valoamme. Hän toivoo, että olemme valoina jotka loistavat koko maailmalle. Jos jokainen kristitty antaa valonsa loistaa, maailma täyttyy valolla. Maailma tarvitsee Kristuksen seuraajien valoa kirkastamaan jokaisen elämän. Pienikin valo voi valaista tien ja estää jonkun kompastumisen ja kaatumisen. (Kuva #24.)

Kristus odottaa, että ihmiset osallistuisivat hänen jumalallisesta luonteestaan tässä maailmassa, ei vain heijastaakseen Jumalan kunniaa, vaan valaistakseen maailman pimeyden taivaan kirkkaudella. Silloin toteutuisivat Kristuksen sanat: "Te olette maailman valo." Lift Him Up, s. 289.

4. Loppusanat

Jos me kristityt elämme Jumalan yhteydessä, valomme loistaa. Me heijastamme hänen rakkauttaan, hänen kunniaansa ja hänen valoaan. Niin kuin kuu heijastaa auringon valoa, niin me voimme olla valona vain, jos sallimme Jumalan valon loistaa meihin.

Me nautimme auringon valosta ja lämmöstä. Yhtä miellyttävää ja siunaavaa on elää Jumalan yhteydessä. Meistä tulee lämminsydämiä ja valo kirkastaa ajatuksemme. Me tajuaamme Jumalan puhuvan meille ja antavan meille uusia ajatuksia siitä, miten voimme levittää hänen rakkauttaan maailmalle. Kun vietämme aikaa Mestariimme seurassa, täytymme hänen rakkaudellaan ja jaamme sitä kaikille ympärillämme. (Kuva #25.)

Löydämmekö pyhimyksiä, pyhiä, vain katedraalien ikkunoista? Tulkaamme itse pyhiksi, joiden elämästä heijastuu Jumalan valo. Ihmiset näkevät sen käytöksestämme, teoistamme, ilmapiiristämme ja ilostamme. Tulkaamme pyhiksi, jotka – sekä suurin että pienin mahdollisuuksin – jaamme Jumalan valoa maailmassamme. (Kuva #26.)

Rukoile kanssani: *Herra Jeesus, kiitämme sinua siitä, että olet näyttänyt meille tien Isän luo. Auta meitä seuraamaan valoa, joka loistaa tiellemme. Kiitos pelastuksesta, jonka tarjoat meille. Herra, kiitos, että olet antanut elämän valon loistaa meille. Anna valosi loistaa meidän kauttamme, jotta ihmiset, jotka kohtaavat meidät, näkisivät heijastuksen sinun rakkaudestasi ja tulisivat tietämään, että sinä olet maailman valo. Aamen.* (Kuva #27.)

“You are the Light of the World” SERMON

Introduction

“You are the light of the world. A town built on a hill cannot be hidden. Neither do people light a lamp and put it under a bowl. Instead they put it on its stand, and it gives light to everyone in the house” (Matthew 5:14-15). (Slide#3)

Jesus’ words should cause us to lift up our heads, realizing what a glorious thing it is to be a Christian. “For you were once darkness, but now you are light in the Lord. Walk as children of light” (Eph. 5:8). We have not only received light, we have been made light; we have become transmitters of light.

I. The Lights’ Effect on Us

Most of us have no idea what complete darkness is like because we always have lights we can turn on. Those living in a city have streetlights. In our homes we have electric lights. When we walk at night, we have torches. Our vehicles have headlights to light up the road. And often we enjoy beautiful moonlight. But when one is without light, it is difficult to function. (Slide #4)

We need light to find our way in the dark, in order to avoid harm. How could we find our way home in complete darkness? We couldn’t even find the key hole in order to unlock the door.

Darkness is also a symbol for sin. Bad things often happen under the cover of darkness. The Bible says in Ephesians 5:11-12 NIV: *“Have nothing to do with the fruitless deeds of darkness, but rather expose them. It is shameful even to mention what the disobedient do in secret.”* (Slide #5)

We are called to turn away from the darkness and to look towards good and positive things. We read in Philippians 4:8 NIV: *“Finally, brothers and sisters, whatever is true, whatever is noble, whatever is right, whatever is pure, whatever is lovely, whatever is admirable—if anything is excellent or praiseworthy—think about such things.”* (Slide #6)

We are to turn from darkness to its opposite, light. Let’s consider opposites:

- Good and bad.
- Sun and shade.
- Light and darkness.

We need light to dispel darkness and to help us see hidden dangers—both physical and spiritual.

Consider another pair of opposites—land and sea? They are opposites, but are linked closely. Where the land ends the sea begins. Whether it is called Land’s End or Finis Terra, Cape of Good Hope or Cape Horn, these stormy coasts pose a great danger for seafarers. Many ships have sunk there in storms, and many men have lost their lives. That is why lighthouses were built on the most dangerous coastal areas to warn of the lurking dangers. (Slide #7)

We do not know very much about the origin of the first lighthouses. But already centuries before the time of Jesus the eastern Mediterranean was buzzing with maritime commerce, and they probably used lights to help the vessels find their way home to the harbor. Early attempts to signal the way home were very simple, with torches or small fires used to show the fishermen the way at night. (Slide #8)

Today there are still many lighthouses. They were built in important shipping lanes or on dangerous coasts. Their light helped ships avoid dangerous shoals, rocks, or sandbars.

Think about the seafarers in the past who saw a lighthouse in stormy weather and were guided safely to port. How happy they must have been to see the beams from the lighthouse.

There is a song about an old lighthouse which goes like this:

*"There's a lighthouse on the hillside that overlooks life's sea.
When I'm tossed, it sends out a light that I might see.
And the light that shines in darkness, now will safely lead us o'er.
If it wasn't for the lighthouse, my ship would be no more.
Everyone that lives about us says: 'Tear that lighthouse down.
The big ships don't sail this way. Why have it 'round?'
Then my mind goes back to that stormy night when I could see the light.
Yes, the light from that old lighthouse, that stands up on the hill.*

*And I thank God for the lighthouse. I owe my life to Him,
For Jesus is the lighthouse and from the rocks of sin
He has shone a light around me, that I could clearly see.
If it weren't for the lighthouse, where would this ship be?"*

(Text and Music by Ronald A. Hinson). (Slide #9)

II. Our Response to the Light

We all need spiritual "lighthouses" to help us avoid harm. We must be able to calculate our position, select a safe course. Many people today consider faith in God a thing of the past—something we moderns no longer need. They depend on other navigation systems and orient their lives with the help of various other religions or philosophies, such as humanism, esotericism or atheism. (Slide #10)

However, the old lighthouses still stand on the rocks where they were built hundreds of years ago, just as God's Word stands like an unfailing lighthouse on the rock. Jesus said, "Heaven and earth will pass away, but my words will never pass away" (Matthew 24:35 NIV). This lighthouse shows us the way to the Father: "I am the way and the truth and the life. No one comes to the Father except through me" (John 14:6). We can't be safe without Jesus, our lighthouse. (Slide #11)

"When Jesus spoke again to the people, he said, 'I am the light of the world. Whoever follows me will never walk in darkness, but will have the light of life'" (John 8,12NIV). Jesus is the light that shows us the way to God. He also said, "I am the way and the truth and the life. No one comes to the Father except through me." We have this light to guide us to the Father. (Slide #12)

Ellen White says: "We who are living in this age have greater light and privileges than were given to Abraham, Joseph, Moses, Daniel, Ezra, Nehemiah, and other ancient worthies, and we are under correspondingly greater obligation to let our light shine to the World." *Gospel Workers*, p. 434.

Not only are we to follow this light ourselves; we are also to show others how to find this way as well. That is why Jesus said in Matthew 5:13-16: "You are the light of the world. A town built on a hill cannot be hidden. Neither do people light a lamp and put it under a bowl. Instead they put it on its stand, and it gives light to everyone in the house. In the same way, let your light shine before others, that they may see your good deeds and glorify your Father in heaven." (Slide #13)

We can be lights for others, as we sing in the old song:

“This little light of mine, I’m gonna let it shine....Let it shine, let it shine, let it shine. Everywhere I go, I’m gonna let it shine.” (Slide #14)

Perhaps we don’t feel as though we are major lights; that is not required. Even if our light is very small, if we let it shine in our lives, we are fulfilling the mission Christ entrusted us with.

- So, are we lights?
- Are we letting our light shine?
- Or does our presence extinguish other people’s lights?
- Where does our light come from?

The light shines in the darkness. That is why we should live in the light and *be* light. Jesus gave us a mission: we are to let our light shine. Are we living in the light each day, living so close to our Lord that His light, His love shines through us?

A group of tourists visited a majestic old cathedral. They saw the beautiful stained glass windows, through which the light shone into the dark church. A child asked the guide, “What kind of people are those in the windows?” The guide replied, “They are saints, holy people.”

In the evening the child told his mother, “Now I know who the saints are. They are people who let the light shine through them.” This child’s words are a wonderful reminder that we are all to “let the light shine through us.” (Slide #15)

III. You “The Light”

Another illustration is the story of a king who had three sons. In order to find out who should be his successor, he created a test. He gave all three the following assignment: They must fill the great castle hall.

The first son was diligent. He fetched load after load of wood and filled the hall. It was a lot of hard work and he sweat profusely. Full of pride when he finished, he showed his father the hall.

The second son filled the hall with straw. The task was easy and did not take much time. With a fork he made the straw really fluffy and thought, “That will do.” The assignment was fulfilled and he showed it to his father.

The third son waited. He had time. Puzzled, the brothers asked him, “Why don’t you start? The hall has to be filled.”

Evening came and it became dark. Then he took a candle, put it in the middle of the hall and lit it. Lo and behold! The hall was filled—with light. The light drove away the darkness. There was nothing to be added. The father was so impressed by his wisdom that he said, “You will inherit the kingdom.”

Do we, each of us, want to inherit the kingdom? Really? Then let us shine. We can be a warm, bright light in the darkness of this world. We do not need to be great, beautiful, elegant or perfect. We do not need to possess many talents, and we do not need to have studied theology at a seminary. It is enough to be a little light, as long as we shine. (#Slide 16)

As we consider our Lord’s words that we are to be lights, let us learn from the moon. The moon does not shine by itself. It can’t, even if it wanted to. It merely reflects light from the sun. If the moon wanted to shine by itself, that would be impossible. But if the sun shines on it, the moon reflects that light beautifully.

The same applies to us. If **we** try on our own to shine, to do good—knowing all 28 doctrines by heart, sacrificing ourselves for others, having a perfect knowledge of the Bible—then we will

probably burn out. All these things are good, and it is wonderful if we are able to do them. But we have to consider that we cannot light all the rooms of a house at the same time. The light of a candle has its limitations, and we do too. God's light, however, is limitless. And if we live in a loving relationship with God, allowing Him to fill us, then we will reflect His light. We will shine. Let us stay close to our Lord and reflect His holiness.

We can also be faithful lights as we fellowship with other believers. We strengthen each other, sharing the wonderful light of the gospel and encouraging one another. The Apostle Paul wrote to the Ephesians (chapter 2, verse 19 NIV), "*Consequently, you are no longer foreigners and strangers, but fellow citizens with God's people and also members of his household.*" (Slide #17)

We are fellow citizens and members of God's household. The Apostle Peter confirms this with the words "But you are a chosen people, a royal priesthood, a holy nation, God's special possession, that you may declare the praises of him who called you out of darkness into his wonderful light" (1 Peter 2:9).

We are called into His light. We are part of the holy nation. So we are also saints, devoted to God, called to His light. What a wonderful image! We must let God's light shine through us like the saints in the stained glass windows of the cathedral. We cannot shine of ourselves. We should turn towards God's light and let Him fill us with His love. Thus we will shine.

- Do you love Jesus?
- Do you live with Jesus?
- Have you made Him the number one priority in your life?
- If so, you are a disciple of Jesus.
- Have you accepted the salvation offered by Jesus? Then you are holy, *holy* in the sense of being set aside or devoted for a special purpose. You are chosen of God to reflect His love, to shine. (Slide #18)

The early Christians called themselves saints because they were disciples of Christ. They had devoted their lives to Him. They permitted God to shine through them, so that His light would make it obvious that they were Christians. How did others see that? The people were so impressed by the first Christians that they said, "Look how they love one another!" Christ's followers were recognized by their love. God's love shone through them like the light of the sun through the saints in the stained glass windows. (Slide #19)

One of these Saints is Lucia of Syracuse. Born around 283 in Syracuse, Sicily, she became a Christian at an early age. She decided to devote her life to Jesus.⁴ We are told that she spent her life lovingly caring for the poor.⁵ Her name Lucia means "the shining one," from the Latin word "lux" meaning *light*. (Slide #20)

⁴ According to available sources, Lucia was the daughter of a rich Roman citizen of Syracuse who had died relatively young.

⁵ Her mother Eutychia wanted to marry her off but Lucia had sworn to stay a virgin for Christ's sake and put off the engagement. When her mother was healed of a disease during a pilgrimage Eutychia agreed to honor Lucia's vow. But Lucia's betrothed accused her of being a Christian in the persecution of Diocletian. She was condemned to death and finally killed by a wound to her throat from a sword. December 13, 304 A.D., is said to be the date of her death. An inscription on a grave around 400 in the catacombs of San Giovanni in Syracuse and her mention in all Martyrologies are proof that she lived.

In Sweden people commemorate her life on Saint Lucia Day on December 13 with a traditional ceremony. In the darkness of the early morning, a girl representing Lucia, wearing a white robe and red sash, with a crown of lighted candles on her head, passes through the dark streets. She is accompanied by other girls also dressed in white robes and carry burning candles who follow her and sing the Lucia song.⁶ (Slide #21)

The candles shine in the darkness of the early morning, and everyone enjoys a special holiday, but hardly anyone thinks of the spiritual dimension of Saint Lucia day, even though they know the story. In a similar way, the love of Christ shines in the darkness of this world, but many people do not recognize it.

Jesus is the light of the world. *"In him was life; and the life was the light of men. And the light shineth in darkness; and the darkness comprehended it not"* (John 1:4-5 KJV). Even in His day, the people didn't understand it. (Slide #22)

"When Jesus spoke again to the people, he said, 'I am the light of the world. Whoever follows me will never walk in darkness, but will have the light of life'" (John 8:12). (Slide #23)

Jesus has brought light into this world, and it shines even today. He wants us to walk in His light and to come to Him with our sorrows and burdens in order to live in His glory. Today we need God's love more than ever, but unfortunately we are often diverted from this light of the world. So many things in our hectic lives make it difficult for us to have a real relationship with our Lord and Savior. Often we do not make the time to let His light shine on us. As a result, it cannot shine through us.

Jesus said both "I am the light of the world" and "You are the light of the world" (Matt. 5:14). Thus he gave us a task. Like Lucia, who expressed Christ's love in deeds of charity, we should also be a light in this world. Even though we may be only small lights compared to God's great light, we should let our little light shine in our corner of the world in order to dispel the darkness.

Jesus does not want us to cover up our light. He wants us to be a light that shines into the whole world. If every Christian lets his or her light shine, the world will be filled with light. The world needs the light of Christ's followers so that it will become bright for everyone. Even a small light can illuminate the way and prevent someone from stumbling and falling. (Slide #24)

Christ expects that men will become partakers of His divine nature while in this world, thus not only reflecting His glory to the praise of God, but illumining the darkness of the world with the radiance of heaven. Thus will be fulfilled the words of Christ: "Ye are the light of the world." *Lift Him Up*, p. 289.

IV. Conclusion

If we as Christians live with God, our light will shine. We will reflect His love, His glory, His light. Just as the moon reflects the sun, we can shine only when we let God's light shine on us.

It is pleasant to enjoy the warmth and light of the sun. It is just as pleasant and beneficial to enjoy God's presence. Our hearts are warmed, and His light brightens our thoughts. We recognize that God is speaking to us, giving us new ideas and insights as to how we can carry His love to the world. As we spend time with our Master, we will be filled with His love and will share it with all around us. (Slide #25)

⁶ The red sash symbolizes her death as a martyr, the burning candles her love for Christ and others.

Do we find saints, holy people, only in the windows of cathedrals? Let us rather *become* the saints, the holy people who let His light shine through our lives. People will see that in our dealings, our actions, our radiance, our joy. Let us shine daily. Let us become saints who—in ways both large and small—share God’s light with our world. (Slide #26)

I invite you to pray: *Lord, we thank you for showing us the way to the Father. Help us to follow the light that shines on our path. Thank you for the salvation you offer us. Lord, thank you that you have given us the light of life. Let your light shine through us so that people who see us will see a reflection of your love and know that you are the light of the world. Amen.* (Slide #27)

Additional Materials
(Optional for Sabbath Afternoon Workshops)

“Be the Light of the World”

I. Face your Fears

Is there anybody who would like to tell us their experience? Have you ever felt afraid to acknowledge that you are a Christian?

In the book written by Morris L. Venden, *Why Didn't They Tell Me? Sharing Jesus Isn't Something We Do, It's Who We Are*, he shares three kinds of fears we may face when we decide to be “Light of the World.”

Are we afraid to tell others about our faith because we imagine that there are lions out there waiting to devour us? In Proverbs 22:13 NIV we read, *“The sluggard says, ‘There’s a lion outside! I’ll be killed in the public square!’”*

a. First Lion: Lack of assurance of salvation

If we think that our salvation is somehow dependent on what we do, we will always lack assurance. We may think, “I am not good enough. I still make so many mistakes....How can I tell others of my faith?” Perhaps the following Bible verses will help us gain assurance.

“For God did not send his Son into the world to condemn the world, but to save the world through him.” (John 3:17 NIV)

“For it is by grace you have been saved, through faith—and this is not from yourselves, it is the gift of God—not by works, so that no one can boast.” (Ephesians 2:8-9 NIV)

God does not call qualified people; He qualifies the people He calls.

I have learned by experience that God leads in a special way and gives me the right words to get my point across, although I always prepare my presentations well. I only need to put myself at His disposition and God will do His part. I have to take the first step as did the people of Israel on the banks of the Jordan. They had to take the first step but God lead them to the other side. They had to be willing to get their feet wet!

b. Second Lion: Deficient knowledge

We may hesitate, thinking, “I don’t know all the Bible texts and don’t know how to prove what I believe from the Bible. I don’t know all 28 doctrines well enough.”

To lessen this fear, remember that witnesses are those who have experienced something themselves. We cannot talk about the state of the dead out of our personal experience, but we can tell what it’s like to have a living relationship with Jesus. If we help others to understand the Bible,

we will also learn more ourselves. When I prepare Bible studies, I am usually the one who ends up profiting the most.

Consider this story in Luke: *“The man from whom the demons had gone out begged to go with him, but Jesus sent him away, saying, ‘Return home and tell how much God has done for you.’ So the man went away and told all over town how much Jesus had done for him.”* (Luke 8:38-39). Jesus told the man to go back home and tell his friends. When we have tasted how good God is, we have something to tell.

“No sooner does one come to Christ than there is born in his heart a desire to make known to others what a precious friend he has found in Jesus; the saving and sanctifying truth cannot be shut up in his heart. If we are clothed with the righteousness of Christ and are filled with the joy of His indwelling Spirit, we shall not be able to hold our peace. If we have tasted and seen that the Lord is good we shall have something to tell. Like Philip when he found the Saviour, we shall invite others into His presence.” (*Steps to Christ*, p. 78)

c. Third Lion: Fear of failure

In the familiar story of the talents, we read, *“His master replied, ‘Well done, good and faithful servant! You have been faithful with a few things; I will put you in charge of many things. Come and share your master’s happiness!’”* (Matthew 25:21 NIV)

Notice the wording. Jesus did not say *“successful servant.”* We are not responsible for success. All we have to do is be faithful in our part. However, we often bury our talents. Our experience says, “It doesn’t work here. Nobody will be converted. We won’t be successful.” Of course it is wonderful to have success and see results. But if we do nothing we will certainly not see any results. The best result might be that we start studying the Bible ourselves.

**Adapted from Why Didn't They Tell Me? Sharing Jesus Isn't Something We Do, It's Who We Are, by Morris L. Venden (Feb 1, 2005)*

II. What is evangelism?

Who is an evangelist? Maybe we should examine our preconceptions. Evangelism includes much more than what we traditionally understand to be evangelism, such as evangelistic meetings and sermons. We will benefit by defining this concept in a much broader sense. Evangelism is a mission-oriented lifestyle which tries to help as many people as possible, in various ways, to get to know God. That is the real Christian lifestyle. Evangelistic meetings are only one aspect in a myriad of different possibilities.

The gospel is like a catchy tune. Maybe it is only a little rhythm at first but it will stick in our minds. We can't keep it quiet; eventually we have it in our heads all the time. May the gospel become a tune stuck in our heads that we can't keep from humming; then other people will hear and the tune

will catch on with them as well. In others words, we will be Evangelizing, as the believers in Central America say. We will be living the gospel. That is living evangelism.

III. "Touch a Heart – Tell the World."

The motto of Women's Ministries is "Touch a Heart - Tell the world." We have to first reach the heart before people are ready to make changes in their lives or in their faith. We should show people in a simple and practical way that we are interested in their well-being. We can only reach people if we become their friends.

a. Ways we can reach out to people (*see the Friendship Evangelism activity*)

1. Friendship evangelism. This means an encounter that calls forth trust and understanding. Strangers become friends when we invite them into our homes. There they can see the love of God that reigns in our home. And they will have questions. Friendship evangelism means to be a friend and answer the questions your friends have. And the questions will surely come. We do not have to overwhelm them with the truth. All we have to do is nurture our friendships.

Usually friendship evangelism has the following aspects:

- ☑ Meeting a felt need
- ☑ Becoming friends
- ☑ Opening of the heart to the Holy Spirit, so that He can convince.

Friendship evangelism is the most effective form of evangelism. We reach people with whom we have something in common, such as common interests, hobbies, children of the same age, etc.

2. Opening our homes. Hospitality can turn our homes into centers of evangelism if we open our hearts and our doors. Hospitality is a mighty instrument of evangelism.

But even hospitality may become a burden. We may think we have to show others how well we can cook and how beautiful our house is. If we believe that, it means every invitation brings with it a huge workload. If we look at hospitality like this, we will probably give up out of pure exhaustion.

Hospitality should be different. When do guests feel at ease? When they are treated like family. For family we do not have to exhaust ourselves. And we can accept help that is offered. We should have open hearts and open homes. Then our guests will become friends with whom we can talk comfortably.

3. Homes of Hope and Healing: Open your home to women with different needs. Be hospitable. Start a small group ministry without applying too much pressure. Just let God's love shine through you. That is *evangelizing*. (See *Touch a Heart, Tell the World WM Planning Guide* for more information)

4. Evangelism and seminars: If you feel called to public evangelism, you can learn how to do it. There is study material available on how to do outreach, how to hold seminars, how to present

classes that meet community needs, etc. (*See Outreach is for Everyone, Women's Evangelism Manual*)

5. Develop "Welcome Baby" brochures and activities: Be a friend to young parents. Visit them each month with a new pamphlet. These brochures accompany the parents during the first year of their child's life with good information. If you see a pregnant woman in your neighborhood, try to make contact with her in an appropriate and courteous way. When the baby is born, you might visit her with a rose and a card and give her the first brochure. This could be the beginning of a beautiful friendship. Parents with newborn babies are ready to make changes in their lifestyle more easily than at any other period of their lives.

6. Practical methods to win others to Christ*

- **Intentionally build relationships with five people every year.** They should be individuals within your circle of regular contact. Far better your nearby relative, friend, coworker, or neighbor than your dear old aunt across the country.
- **Pray for them every day, asking God to intervene in their lives and to lead them to Himself.** Ask the Lord to keep you faithful in your intercessory prayer and passionate about reaching them with the gospel. Minister to their needs: physical, spiritual, and social. Take the time to be a true friend. Make them feel loved and special.
- **Share your values with them, such as why you do certain things and why you don't do others.** Always link everything to Jesus. Help them see that the Christian faith is not a set of rules, but a relationship with a wonderful God.
- **At the right time, offer your testimony with them. Tell them how much Jesus changed your life and how much He means to you.** There is perhaps no evidence more persuasive than this.
- **Introduce them to Jesus.** Tell them His story and how He is the hope of the world and the only way to God. Give them a gospel presentation.
- **At the appropriate time, invite them to church,** a concert, a special program such as Easter or Christmas, an evangelistic meeting, a small group, a Sabbath school class or anything else that they might enjoy.
- **Study the Bible with them so that they can understand the Christian faith** and what it means to be a Seventh-day Adventist Christian.
- **Nurture the new believer.** Disciple them. Help them grow in the Christian faith. Become their pastor and encourager.
- **Teach them to reach others.** Reproduction is essential to the work of God.
- **One day you will be walking on the streets of gold,** holding the hand of Jesus, and someone will come to you and say, "I am here because of you."
- **Have a positive relationship with Jesus.** God is responsible for conversions. (We are only the instruments. He calls you and He will also qualify you.)

*Adapted from *The Big Four*, by Dr. J. Kidder, pp.117-120

IV. Whom Can You Reach Best?*

We can reach people more easily who have the same temperament as we do. Why? Because we automatically communicate in the language of our temperament. A sanguine looks for the fun in Bible study. And other sanguines can understand that. And so he will automatically try to lead others to see through his sanguine glasses. For others that could be difficult. Two melancholics who start studying the Bible will get all kinds of commentaries and study Bibles. They love to find out what the original language expressed. A sanguine does not want to be bothered about words he can't even pronounce.

Opposites are attracted to each other in love, but most of our friends will have a temperament similar to ours. In our mission endeavors, we will tend to reach people who have a similar temperament.

God has given us different talents and gifts. But we have to realize that not every gift reaches every other person. Some people will only be reached by a person of the same temperament. That's why it is good that there are many different people in our churches who can reach different people.

Not all clothes fit everybody; there are different sizes and colors. Similarly, we should have a variety of mission approaches.

Maybe at times we have failed because we have given our friends too much to chew on. We give them a whole cake and expect them to swallow it, but hardly anybody can eat a whole cake on one go. However, offering one piece after the other is possible. When we offer spiritual food, we should give our friends one piece at a time.

If we do not understand how much "cake" somebody can digest, they may stop eating altogether (studying the Bible), or they may never accept the truth we are offering. It is important that we not put too much pressure on people or expect them to see things the same way we do.

Paul understood how different people are: "For when I preach the gospel, I cannot boast, since I am compelled to preach. Woe to me if I do not preach the gospel! If I preach voluntarily, I have a reward; if not voluntarily, I am simply discharging the trust committed to me. What then is my reward? Just this: that in preaching the gospel I may offer it free of charge, and so not make full use of my rights as a preacher of the gospel. Though I am free and belong to no one, I have made myself a slave to everyone, to win as many as possible. To the Jews I became like a Jew, to win the Jews. To those under the law I became like one under the law (though I myself am not under the law), so as to win those under the law. To those not having the law I became like one not having the law (though I am not free from God's law but am under Christ's law), so as to win those not having the law. To the weak I became weak, to win the weak. I have become all things to all people so that by all possible means I might save some. I do all this for the sake of the gospel, that I may share in its blessings." (1 Corinthians 9:16-23 NIV)

Paul knew that it was his mission to reach out to people everywhere. Had he been silent he would not have completed his assignment. But he needed the right key to reach different people.

We all have our Lord's commission: *"Therefore go and make disciples of all nations, baptizing them in the name of the Father and of the Son and of the Holy Spirit, and teaching them to obey everything I have commanded you. And surely I am with you always, to the very end of the age."* (Matthew 28:19-20 NIV)

Every disciple of Christ should have the desire to tell others about his experiences with his Savior. That is why we should find the type of evangelism that fits us.

Jesus said: "I will make you fishers of men." How have we fished in the past? The disciples had tried to catch fish the whole night without success. (see Luke 5; John 21)

What nets have you already used? Colporteur ministry? Public evangelistic meetings? Social help networks? Professional help? Cooking classes? Tutoring? Prison ministry?

We should not give up just because we have tried once and were not successful. But one thing is certain. We will not catch any fish if we just lie down on the river bank and tie a line to our big toe, waiting for fish to bite.

We each have our own net, our own talent, our own approach. Jesus told his disciples to throw their nets on the other side. Maybe we should listen to what Jesus is telling us today and try something new.

**Adapted from Why Didn't They Tell Me? Sharing Jesus Isn't Something We Do, It's Who We Are, by Morris L. Venden (Feb 1, 2005)*

V. Appeal

Having considered these various ways of reaching people for Christ, what will we do about it?

Some may produce programs for the Hope Channel. Others might start a small group in their home or in their church. Another may invite people to do sports or go walking. Still others will work with people from different cultures. Some will present cooking classes or health seminars. And maybe some of us might even volunteer to help with household chores or babysitting so that a woman can prepare an evangelistic campaign. What a wonderful way to help.

God has created us all individuals, with varied gifts and talents so that we can function in our various roles. As Paul reminds us, "But in fact God has placed the parts in the body, every one of them, just as he wanted them to be. If they were all one part, where would the body be?" (1Corinthians 12:18-19 NIV) He wants us all to take our places as different parts of His body and to function where He has placed us.

- **SOME HE MADE TO BE FEET – to move, organize and achieve**

- **SOME HE MADE TO BE HANDS – to serve, soothe and comfort**
- **SOME HE MADE TO BE MOUTHS – to speak, teach and encourage**

If we love Jesus and have a close relationship with Him, our mission will be a joy. We can hold on to Jesus and let Him give us His power. We do not have to do it by our own efforts. It is a privilege to be a yoke partner with Christ. He wants to lead you, teach you and give you strength.

Then we will act like the woman at the well in Samaria. She was so excited about her conversation with Jesus that she ran into the town straight away, in order to tell everybody. And the townspeople came to see what kind of person had made such an impression on the woman.

“So when the Samaritans came to him, they urged him to stay with them, and he stayed two days. And because of his words many more became believers. They said to the woman, ‘We no longer believe just because of what you said; now we have heard for ourselves, and we know that this man really is the Savior of the world’.” (John 4:40-42 NIV)

Have you had an experience with Jesus like that of the woman at the well? Are you inspired, as she was, to tell people about Him? Do you want to walk this path with me?

This is my wish for you and me. Then we will experience life to the fullest.

Please close your eyes.

Are you parched and tired? Do you wish for God’s light to shine through you like it shines through the stained glass windows? Is that your desire? If it is, please stand.

Do you want to be one of God’s instruments but have not yet had the courage to place your life at His disposition? Would you like to do that now? If so, please stand.

Are you sometimes afraid of the “lions”? Now that you realize that these lions are only in your mind, would you like to trust Jesus to help you to share your personal story? Then please stand with me.

Do you want to pray for a friend so that he or she will find Jesus? If you want to commit yourself to praying for this person on a daily basis, please stand.

Let us pray:

Lord, thank you that we do not have to be perfect and omniscient in order to work for you. Thank you for accepting us as we are, with all of our strengths and weaknesses. Thank you for seeing us and calling us to become what you want us to be. Thank you for the assurance that you will qualify us. Thank you for your incredible love that we can share with those around us. Thank you for the opportunity to serve you, knowing that you will always be at our side. Amen.

CRAFT ACTIVITY

1. Star

This is a simple pattern that even small children can use. Very small children would use only one color of transparent paper and glue this onto the whole star. Older children and adults can use another color for each part of the star.

2. Lighthouse

This pattern is more complicated, and we recommend this for adults only.

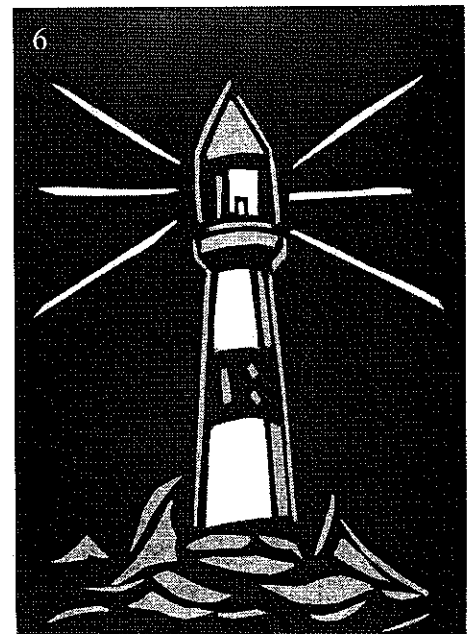
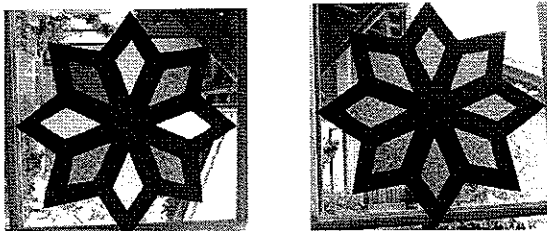
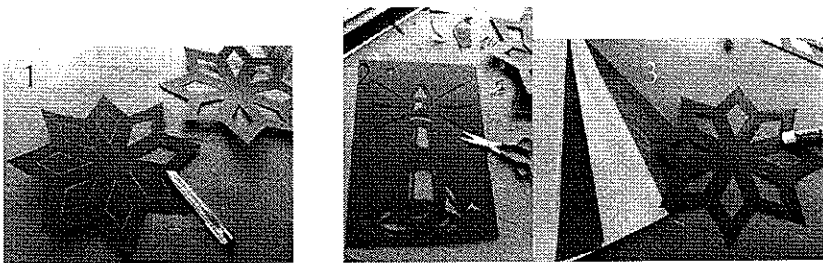
What you need for this activity:

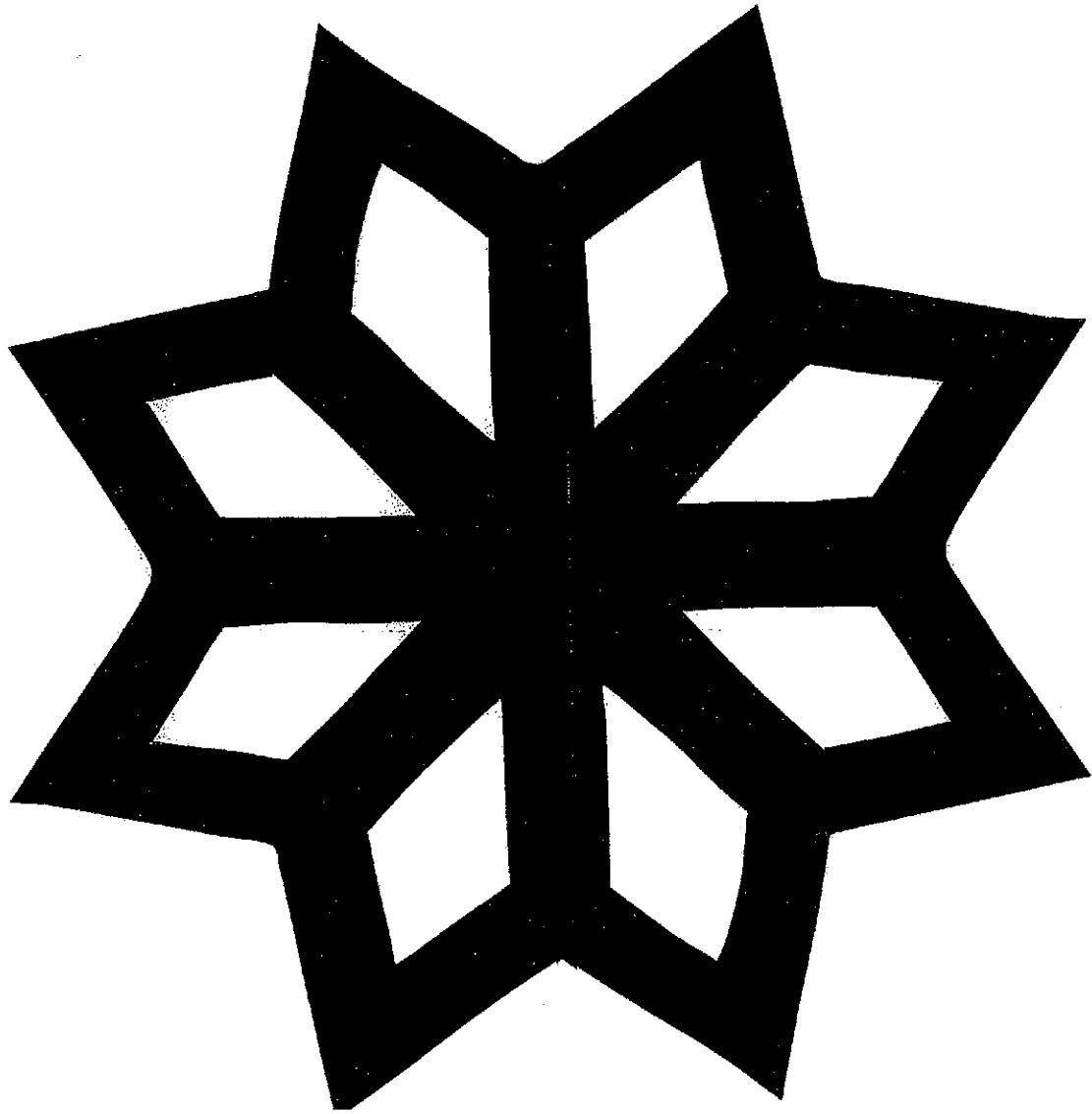
1. Thick black paper
2. Colored transparent paper
3. Pencil or crayon in a light color
4. Scissors or cutter
5. Cutting pad
6. Glue
7. Pattern

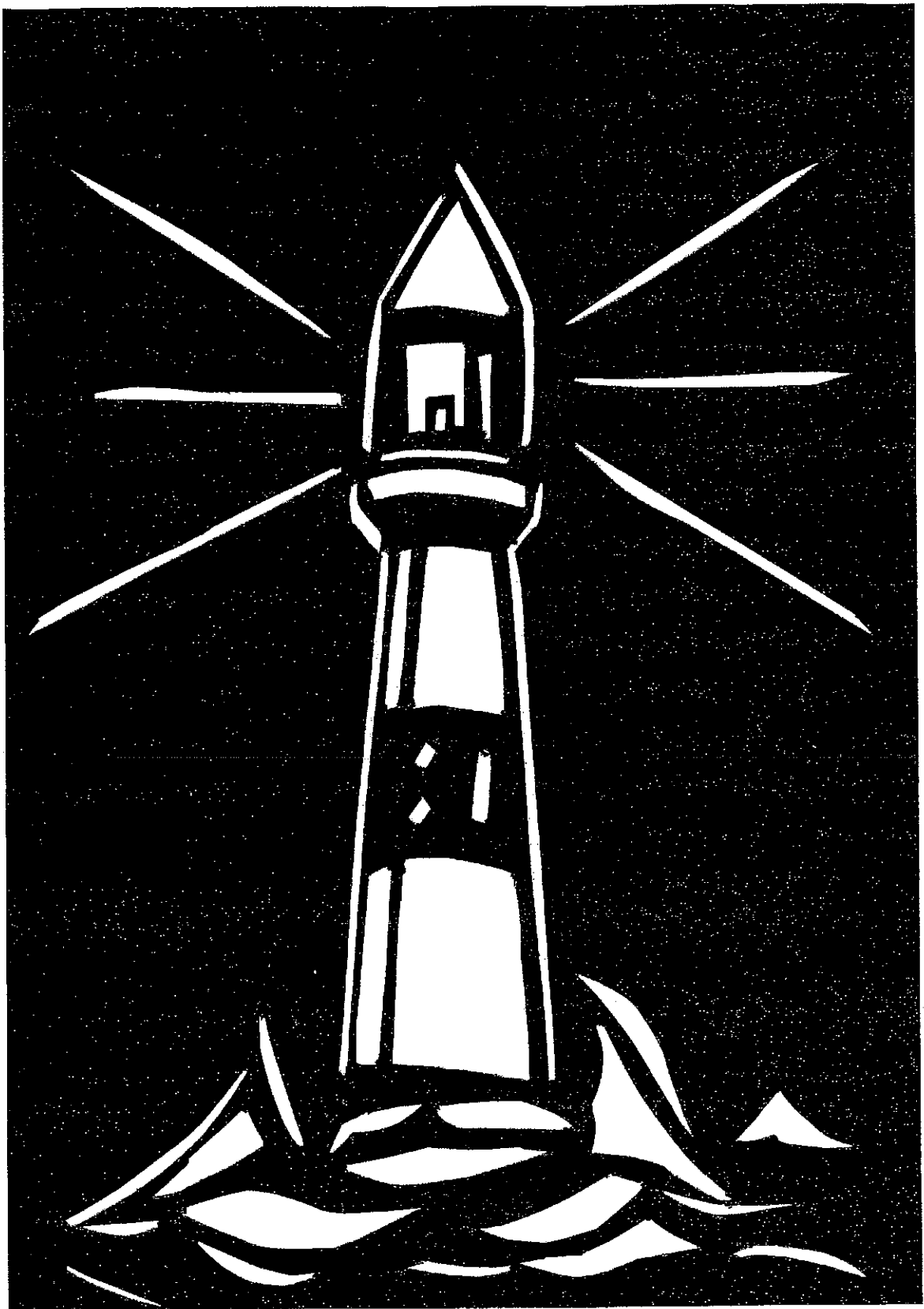
Procedure

1. Copy the pattern onto black paper and cut it out. (Illustration 1 & 2)
2. Apply glue to the edges. (Illustration 3)
3. Attach colored transparent paper to the backside. (Illustration 4 & 5)
4. Hang it into a window. Light will shine through it. (Illustration 4-6)

Have fun!

“Te olette maailman valo”

